

[Madsen-Mygdal.]

og som de Herrer altsaa nu vil fastlægge som Ekspropriationsgrundlag; har intet som helst med Jordens virkelige Værdi at gøre, men er et Kunstprodukt — det er netop Ulykken —, der hviler paa et saare svagt Grundlag.

Det er netop Bagsiden af hele den Ejendomsbeskatning, vi har, at Grundlaget for Jordens Vurdering er saa mangelfuldt, som det er. Saa kan den højtærede Landbrugsminister jo nok sige: ja, men, det er jo forfærdeligt, hvis det er rigtigt, at Jorden kun ansættes i Værdi til det halve. Den højtærede Landbrugsminister vilde indrømme mig, at for de kommunale Ejendoms-skatter betød det ikke saa meget — det hævdede jeg jo sidst, jeg havde Ordet, og jeg forstod, at den højtærede Minister var enig med mig i det, for Beløbet bliver ikke større eller mindre af den Grund, det gælder blot om, at der er vurderet ensartet; men, sagde den højtærede Minister, det er jo forfærdeligt for Formueskatten, den bliver alt for lav, og den højtærede Landbrugsminister nævnte et Eksempel. Ja, jeg skal ikke benægte, jeg tror, den højtærede Landbrugsminister har Ret i, at navnlig i Inflationstiden er der sket Tildækning, kan man godt kalde det, af Formue ved Køb af Landbrugsejendomme, fordi den samlede Ejendomsskyld ikke var oppe i Kanten af de høje Priser, som betales den Gang, navnlig fordi Bygninger, ikke Jorden, men *Bygninger*, Besætning og Inventar var støget saa voldsomt; er de i Øjeblikket støget med 100 pCt., saa var Stigningen den Gang 2—300 pCt., og deri var Ejendomsskyldvurderingen ikke fulgt med; dels gaar der en Aarrække, inden den kan komme med, og dels er det vel ogsaa almindelig anerkendt, at selve Vurderingen ikke skal svinge saa meget som disse Konjunktursvingninger.

Jeg vil ikke nægte, at der kunde finde Dækning Sted; man hvad angaar selve Jordvurderingen, er det ganske givet, at den rører ikke ved den samlede Ejendomsskyldansættelse. Desto højere Jorden bliver sat, desto lavere bliver Bygningerne sat, og omvendt, det kommer til at ligge indenfor Ejendomsskyldvurderingen og kommer derfor ikke til i saa høj Grad, som den højtærede Landbrugsminister mente det, at paavirke Ansættelsen til Formueskat.

Men det forekommer da mig, at desto flere Eksempler de Herrer kører frem med paa, hvorledes denne Jordvurdering ligger under, hvad almindelige Mennesker, hvad private Folk kan købe Jord til, og

hvad de kan sælge Jord til, desto mere viser det sig, at hele det Grundlag, hvorpaa de Herrer vil ekspropriere, er fuldstændig forkert. Og hvis man vil rette det — det er jo et Forhold, der slet ikke har noget med denne Sag at gøre —, men vil man rette det, af skattetekniske Grunde, af skattemæssige Grunde, saa maa den højtærede Landbrugsminister optage en Forhandling med Finansministeren. Det er et skatteteknisk Spørgsmaal. Det er meget muligt, at der kunde trænges til en Overvejelse af, hvorledes man faar Ejendomsskyldvurderingen og dermed ogsaa Grundskyldvurderingen bragt i bedre Overensstemmelse med Paa-budet om, at Vurderingen skal svare til Begrebet: Værdien i Handel og Vandel. Men netop fordi der er en saadan Forskel, som de Herrer her har været saa ivrige efter at paavise, netop derfor er denne Ekspropriation til den nøgne Grundvurdering, som det jo nu er klart for alle, at der skal tvangs-erhverves Jord til, netop derfor er den saa uretfærdig, som den er.

Der er jo adskillige ærede Medlemmer i de to Regeringspartier, som selv er Landmænd. Der er f. Eks. det ærede Medlem Hr. Andreasen (Forsinge) og det ærede Medlem Hr. Niels Frederiksen, der, saa vidt jeg ved, begge er Gaardejere. Jeg ved ikke, om de to ærede Medlemmer er villige til at afstaa et eller to Skifter af deres Gaard, af deres Ejendom, til en eller flere Naboer for Grundskyldværdien. For hvis de ærede Medlemmer er villige til det, saa tror jeg, jeg tør tilsiige dem, at saa er der Naboer, som uden Hensyn til, hvor megen Jord de har i Forvejen, er mere end villige til straks at overtage den Jord. Det kan jo ikke nytte noget, at de Herrer vedbliver at paastaa, at Skattevurderingen er den rigtige, og at den almindelige Handelspris er den forkerte. Det maa dog være afgørende, at naar ingen vil sælge og ingen kan købe i den frie Handel til denne Skattevurderingspris, saa er den ikke den virkelige Værdi, og saa er den heller ikke fuld Erstatning. Den er ikke fuld Værdi, selv om det er en hel Ejendom, der bliver eksproprietet, men den er saa helt og fuldt ved Siden af, hvad der er Ret og Rimelighed, naar den skal anvendes overfor Ejendomme, der behandles efter Lovforslagets § 4, sidste Stykke, denne Lemlæstelsespargraf, der vilkaarlig river 10, 15, 20, 25 eller flere Procent ud af den organiske Helhed, som et typisk dansk Landbrug udgør.

Det, der saa yderligere kommer til, foruden dette, at hele Grundlaget er forkert, er dette, at man ikke vil give nogen